

هتل های منطقه ثامن همچنان در شرایط کرونا بادی می خورند

اشغال ۱۰ درصدی هتل های منطقه ثامن

مشاغل که با زائر و مسافر ارتباط مستقیم داشتند، خسارت دیدند، چون دیگر مطابق سال های گذشته شاهد حضور زائران نبودیم.

وی تصریح کرد: کرونا به همه مشاغل ضرر وارد کرد، اما جامعه هتلداران این زیان را به نوعی دیگری تجربه کرد، به طوری که امسال بسیاری از کارفرمایان ناچار به تعدیل نیرو شدند و سه چهارم کارکنان خود را تعدیل کردند.

رئیس جامعه هتلداران استان خراسان رضوی بیان کرد: این کارکنان در شغل های دیگر مشغول به کار شدند، البته برخی آن ها هنوز هم در انتظار کار هستند و چالش های خود را دارند، اما می توانند به نوعی از طریق بیمه حق بیکاری دریافت کنند. این در صورتی است که کارفرمایان نه تنها مبلغی به عنوان خسارت دریافت نمی کنند، بلکه کسب آن ها تعطیل شده و حال باید هزینه های جانبی مثل نگهداری، رسیدگی به تأسیسات و استهلاک و... را نیز پرداخت کنند.

● یک سال و نیم زمان برای جبران خسارت سزاوار با بیان اینکه از ابتدای امسال به طور متوسط برای هتل هایی که باز بودند فقط ۱۰ درصد اشغال ثبت شده است، بیان کرد: متأسفانه در چنین

فشارهای اقتصادی و ضررهای جبران ناپذیری که به آن ها وارد شده است مطرح کردند و خواستار پیگیری و رسیدگی به این موضوع بودند. باتوجه به اینکه منطقه ثامن به جز بافت تاریخی و هویتی ای که دارد، هتل و هتل آپارتمان های زیادی را در خود جا داده است و اکنون با از رونق افتادن این مکان ها افراد زیادی بیکار شده اند، بر آن شدیم تا در گزارش پیش رو وضعیت هتلداران را پیگیری کنیم.

● هزینه های ثابت هتل ها در دوره کرونا هم پابرجاست

رئیس جامعه هتلداران استان خراسان رضوی با اشاره به اینکه ۲۴۰ هتل با مجوز رسمی در مشهد فعالیت می کنند، اظهار کرد: تعداد بسیار زیادی از این هتل ها در جوار حرم مطهر حضرت رضی (ع) قرار دارد که با شیوع ویروس کرونا فعالیت آن ها مختل شده است و ضرر و زیان جبران ناپذیری را امسال تجربه کردند، به طوری که برخی از این هتل ها به صورت کامل کسب و کار خود را تعطیل کردند.

امیر سزاوار ادامه داد: بیماری منحوس کرونا آسیب جدی به گردشگری وارد کرد و بسیاری از

نزدیک به یک سال از زمانی که ویروس کرونا زندگی عادی مردم را مختل کرده است، می گذرد. اتفاقی که باعث شد بسیاری از کسب و کارها تعطیل و نیمه تعطیل شوند. مشهد به دلیل وجود مضع شریف امام رضی (ع) هر سال بین ۲۰ میلیون زائر بود. در همین راستا بخش بزرگی از درآمد این شهر از حضور زائر و مسافر تأمین می شد. بیشتر منطقه ثامن که گردگرد حرم مطهر رضوی قرار دارد، بافت تجاری دارد، به طوری که جدا از مغازه های فروش سوغات زائر، حجم زیادی از هتل های شهر نیز در همین محدوده احداث شده است تا زائران با راحتی بیشتری بتوانند برای زیارت مشرف شوند. موضوعی که در چند ماه گذشته از سوی اصناف، مالکان و حتی کارکنان هتل ها با شهرآرامحله در میان گذاشته شد، ضرری بود که کووید ۱۹ به کسب و کار هتلداران وارد کرد، به طوری که برخی از آن ها در ارتباط خود با نماینده کسبه شورای اجتماعی محلات منطقه ثامن، گله هایی از

۵۲

نجمه موسوی زاده

«

هتلداران در این مدت ضرر و زیان جبران ناپذیری را متحمل شدند و یک سال و نیم زمان لازم است تا از نظر اقتصادی به وضعیت قبل از کرونا بازگردند

»

به قلم دوربین

شهرآرا

حال و هوای اطراف حرم مطهر رضوی در شب شهادت حضرت زهرا (س)

خادمان هیئات مذهبی محلات اطراف حرم مطهر رضوی، با مشارکت معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ثامن، در ایستگاه صلواتی «فدک» واقع در تقاطع خیابان شهید نواب صفوی و شارستان، ضمن رعایت همه ضوابط و مقررات بهداشتی مبارزه با کرونا، با چای پذیرای عزاداران و سوگواران حضرت زهرا (س) و زائران بارگاه امام رضی (ع) بودند.

مراسم عزاداری بانوی دو عالم حضرت زهرا (س) با مشارکت مردم، هیئت ها و مساجد منطقه ثامن برگزار شد. به گفته دانشمندان، معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ثامن، جمعی از فعالان مساجد و

۵۴

یافتن نقطه تعادل میان راهل های ممکن

حرف اول

علی عابدزاده

معاون شهرداری و معماری شهرداری منطقه ثامن

شهر مشهد در سابقه هزار و دویست ساله خود، متأثر از وجود بارگاه حضرت امام رضی (ع)، در امر زیارت و جریان انسانی زائر، کالا و خدمات وابسته به آن در یک سنت تاریخی دست به نوسازی خلاق،

مستمر و دائمی خویش زده است و شوق فزاینده دل های زائران و مجاوران در تشریف به حرم مطهر امام رضی (ع)، حیات و ممت شهر و شیوه معیشت مجاوران را به خود وابسته کرده است. پس از انقلاب اسلامی ایران و در اوایل دهه ۷۰ با اذن مقام معظم رهبری و با هدف «فراهم کردن شرایط آسایش زوار و میهمانان آستان قدس رضوی»، اقدامات در بافت پیرامون حرم مطهر رضوی آهنگ تازه ای پیدا می کند. اما پس از ۲۵ سال آن چیزی که اکنون پیش روی ماست با همه قوت ها و ضعف ها و دستاوردها و شکست ها، بر این همه دارایی های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و فنی زمانه خویش است و بسیار طبیعی است که همگام با تغییرات اقتصادی و اجتماعی در سطح ملی و محلی و به تبع آن تغییر رویکردها در باز آفرینی بافت های تاریخی طرح بهسازی و نوسازی بافت پیرامون حرم مطهر رضوی، آیین تغییر و تحولات تازه باشد. امروز پیرامون اینکه تغییر ضرورتی انکارناپذیر است، میان همه ذی نفعان و ذی نفوذان اتفاق نظر وجود دارد، اما آنچه چالش برانگیز می نماید، عوامل، عناصر، شدت و نرخ تغییر است. بی گمان در آرایش فضایی تازه در سازمان اجتماعی و تاریخی و مکانی بافت پیرامون حرم مطهر امام رضی (ع) نمی توانیم بر آنچه که هست، چشمان خود را بر حقوق مکسبه و تعهدات گذشته بندیم. بنابراین امروز که این فرصت تاریخی برای تغییر در اختیار ماست، می باید با دوری از فضای تنش و دوراندختن شمشیرهای آخته ای که از هر سو از نیام برآمده است و در حالی که رد سیلی واقعیت را بر چهره داریم، با ابزار تخصص، پیرامون راه حل های ممکن گفت و گو کنیم. از یاد نبریم بازنگری در طرح بهسازی و نوسازی بافت پیرامون حرم مطهر رضوی فارغ از اهداف و رویکردهای پیدا و پنهان آن، آنجا که «موجبات زحمت زائران و مجاوران» را فراهم می کند، محکوم به شکست است و فقط در صورتی تحقق پذیر می نماید که به نیازهای همه بهره برداران (از جمله زائران، مجاوران، مالکان و سرمایه گذاران) پاسخگویی کند و در توافقی همه جانبه میان همه ذی نفعان و ذی نفوذان انجام شده باشد. از همین روست که بدنه تخصصی شهرداری مشهد به ویژه شهرداری منطقه ثامن به عنوان اصلی ترین مرجع اجراکننده طرح، از آنجا که در مواجهه هر روزه با درخواست ها و توقعات زائران، مجاوران، مالکان و سرمایه گذاران قرار دارد، همه همت و ظرفیت و امکانات خود را به کار بسته است تا با ایجاد فضای گفت و گو و مفاهیم میان تصمیم سازان و تصمیم گیران، زمینه تحقق پذیری تغییرات پیش رو را فراهم کند.

امروز که به پشت سر نگاه می کنیم، هر منتقد دل سوزی بی شک نقد های جدی به اتفاقاتی که رخ داده است دارد، اما این امر نباید به این منجر شود که چشم خود را بر واقعیت های موجود ببندیم. تغییر گریز ناپذیر است، آماره آن نه از حفظ خشت به خشت وضع موجود می گذرد و نه بازنگری اساسی در رویکردها و اقدامات گذشته تحقق پذیر می نماید. گذر از این پیچ تاریخی جز با شهادت و شجاعت در یافتن و پذیرفتن نقطه تعادل میان امر قدسی و امر عرفی، زیارت و مجاورت، حفاظت و توسعه، تأمین منابع از طریق منابع بخش خصوصی و عمومی و تصمیم گیری در مقیاس محلی و ملی ممکن نمی شود. همان گونه که امروز ما پیشینیان را به بوته نقد سپرده ایم، آیندگان نیز دستاوردهای امروز ما را چشم می کشند.